

med Hensyn til den hele Bestemmelse i § 9 tilføie, at hvad der gjør, at jeg anseer den for mindre betænkelig, selv om der skulde være nogle af de Stillinger, som der ere nævnte, der kunde betragtes som faste, — foruden at jo de nu Ansatte paa ingen Maade afficeres af Bestemmelserne i § 34, som jeg fuldkommen anerkjender Billigheden af at tilføie — er den Omstændighed, at med Hensyn til disse Embeds- og Bestillingsmænd under Universtitet vil den reelle Forskjel imellem, om de betragtes som pensionsberettigede eller ikke, være af meget ringe Betydning eller i alt Fald ikke være stor. Det har nemlig hidtil ingenlunde blot af Administrationen, men ogsaa af Rigsdagen været erkjendt, at naar en saadan Mand gik af, burde der, hvad der jo ogsaa er anerkjendt selv af private Mænd, naar en Mand i lang Tid har været i Tjeneste hos dem, gives ham en Pension. En saadan er bleven ydet og er bleven anerkjendt af Rigsdagen, naar man gjorde Forslag derom. Der er vel i Rigsdagen blevet truffet f. Ex. 77 § eller et lignende, ringe Veløb fra; men det er kun skeet for, at antyde, at her ikke forelaa en Pension, der skulde udredes af Pensionsfonden, og i Realiteten har Forskjellen ikke været af nogen Betydning. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig med Hensyn til denne Forandring, som det altsaa ikke kan være min Mening nu at modsætte mig. Der er, saavidt jeg veed, ikke noget Punkt, jeg forøvrigt kan have Anledning til at berøre i dette Afsnit.

Tfcherning: Den høitærede Minister gjorde der en Bemærkning, som vist er fuldkommen rigtig, og som vi vel maae holde os for Die. Man har jo lagt en ikke ringe Vægt paa den Forandring i de finantzielle Forhold, som skulde indtræde derved, at kun et indskrænket Antal af ansatte Embedsmænd eller Bestillingsmænd skulde anses som faste og pensionsberettigede efter Pensionsloven, og at derimod en større Mængde af dem lønnes med Honorarer og Lønninger, som ikke give Adkomst til Pension. Jeg har for længe siden gjort den Bemærkning, som den høitærede Minister gjorde nu, at, dersom vi troe, at det forandrer den finantzielle Stilling, tage vi seil;

der vil idetmindste gaae lang Tid hen, førend vi komme ud af den Bane — jeg siger slet ikke, om den er rigtig eller ikke — at give Pensioner til Mænd, der have tjent længe og godt, uanset om de forøvrigt have Adkomst efter Pensionsloven eller ikke. Forskjellen vil blive den, at Pensionens Ansættelse bliver Gjenstand for særlig Lov, eller bliver overveiet paa en mere umiddelbar Maade gennem Finantziensloven. Naar Ministeren omtalte den Betydning, det har, naar i Finantziensloven en saaledes ansat Pension formindskes lidt, om det saa kun er med nogle Stilling, saa troer jeg, at Hovedbetydningen ligger deri, at Charakteren af Pensionen bliver, at den gjøres til en Understøttelse, saa at den i Grunden kun betragtes som givne fra Aar til Aar, og at man uden at træde noget retligt Krav for nær, kan høre op med at give den, dersom man f. Ex. kom til Erkjendelse af, at den Vedkommende, der nød en saadan Pension eller Understøttelse, ikke længere trængte til den, og man troede af finantzielle Grunde eller i det Hele af Hensyn til Forholdene, at en saadan Understøttelse burde høre op. Den kunde da høre op af den Grund, medens en Pension, ansat efter Pensionsloven, ikke af den Grund kan holdes tilbage, men kun kan formindskes ved en almindelig Lovgivningsregel.

I det Forslag, som foreligger her som Underændringsforslag, kan jeg ikke deeltage, og jeg fraraader at stemme derfor, og vilde ønske, at de ærede Forslagsstillere vilde tage det tilbage. Jeg billiger ethvert Ord, der er udtalt om den paagjældende Mand; men hvad gjør man for ham i dette Underændringsforslag? Fra den ene Side har man sagt, man gjør Intet for ham; thi Udvalgets § 34 reserverer, forbeholder ham den Ret, han har. Fra den anden Side har man omtalt, at igjennem Underændringsforslaget fik han en Ret. Dersom det dreiede sig i det Underændringsforslag om at give ham en Sikkerhed for en tvivlsom Ret — for mig staaer den tvivlsom — saa skulde Underændringsforslaget have været stillet til § 34, og der skulde hans personlige Ret have været forbeholdt; saa havde den ikke stillet Gagespørgsmaalet urigtigt. Det